

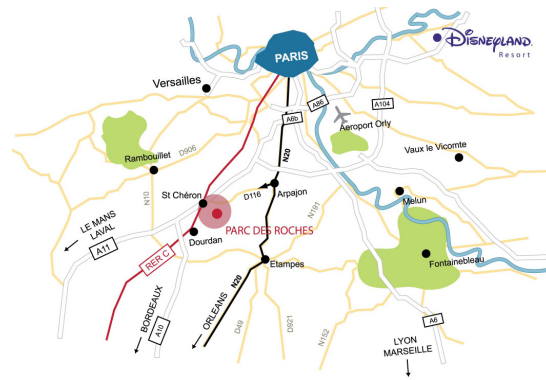
Lang weekeinde Essonne - 30 april t/m 3 mei 2009

Naar aanleiding van een bezoekje van 24 leden van een Franse natuurvereniging uit de Essonne streek, aan Zeeland afgelopen november, hebben Peter en Johan een reisje georganiseerd om met de KNNV De Bevelanden op tegenbezoek te gaan bij deze Franse Vogelwerkgroep.

Reisinfo

De weekeinde vangt aan op donderdagavond 30 april rond 21 uur. We rijden per auto richting Parijs daarna via de E20 afslag Arpajon over de D116 afslag St Cheron naar de D 132 en het vakantiepark ligt aan deze weg richting Etréchi. Op zondagnamiddag rijden we via Fontainebleau terug naar huis. Deze trip omhelst dus 3 overnachtingen in Camping-parc-des-roches: http://www.camping-village-paris.com/camping-parc-des-roches/camping-beauce-fr/index_fr.html

Goes naar Saint-Chéron, Frankrijk **447 km – ca. 4 uur 25 min.**

Op het vakantiepark kunnen we overnachten in enkele mobile homes, maar natuurlijk ook in je eigen tent/caravan/vouwwagen/camper op de camping aldaar. De kosten: campingplek voor twee personen met tent/caravan//camper/vouwwagen: drie nachten incl electr. € 78,-

Mobile homes hebben twee aparte slaapruintes met in één ruimte een tweepersoonsbed, in één ruimte twee aparte bedden en dan is er nog een plek op de bank in de woonruimte. Per mobilehome zijn de kosten voor 3 nachten: € 240,-

We kunnen in de Mobilehome/tent/ caravan/ vouwwagen koken, we kunnen in één van de restaurants van het park gaan eten of in een dorp in de buurt. Laat ook weten wat daar je voorkeur voor is.

De streek

Het departement Essonne, genaamd naar de rivier Essonne, is een geografisch en natuurkundig erg interessante streek zo'n 20km onder Parijs. De regio, ook genaamd Île de France, wordt omgeven door landstreken waarin Seine, Marne en Loire vloeien en is op zich zo'n 1800km² groot. Een tiental grote en middelgrote rivieren stroomt hier richting noord en geeft Essonne een soms grillig, vochtig maar ook erg interessant karakter. De combinatie van oude bossen, moerassen, hoogplateaus en rotspartijen en uitgestrekte heidevlakten is dan ook goed voor een enorme fauna en flora rijkdom.

Natuurwaarden

Op het vogelmenu presenteren we:

- Griël met minimaal tien nesten in de regio toch zeker op het programma
- Bijeneter: wand met 200-tal nesten die begin mei stilaan beginnen te vullen
- Woudaap: beschermde maar aanwezige broedvogel
- Visarend:
- Nachtzwaluw

Andere streekspecialiteiten: hop, Bergfluit, Orpheusspotvogel, Provençaalsegrasmus, middelste en zwarte bonte specht, Dwergarend, Slangenaarend ...

Verslag Vogelkijkweekeinde Essonne 30/4 t/m 3/5 2009

Deelnemers: Claudia , Bianca , Arjen , Niek, Johan en Peter

30 april Koninginnendag: we vertrekken vanuit Goes rond 10 uur uit Goes. Op onze eerste en enige stop onderweg - een parking vol pinksterbloemen en heksenkringen Voorjaarspronkriders – kondigt een eerste Oranjetip alvast een zonnige vakantie aan. Het blijkt niet voor niets dat de Fransen dit mooie vliedertje ‘Aurore’ (= zonsopgang) noemen. We komen uiteindelijk om 16.30u aan op camping Des Roches in La Petit Beauce (Saint-Chéron). We huren een Woonmobiel 4 persoons, met twee personen en betalen: 120 euro per persoon voor twee nachten.

Onderweg hebben we enkele algemene vogels gespot, waaronder een Parijse-Perifirique-File-Huismus, Spreeuwen, Kauwen, Zwarte Kraaien, Huis- en Boerenzwaluwen, Houtduiven, Merels en enkele Gele Kwikken. Opvallend is het uitblijven van waarnemingen van Buizerds, Wouwen, Valken of andere roofvogels langs de weg. Op de camping halen we eerst de sleutels af en verdelen we de Mobile Homes.

De mobilehomes zijn eigenlijk uitgerust voor vijf tot zes personen, waardoor ieder nu een eigen kamertje heeft. De inrichting is gezellig en gloednieuw: een bank en twee stoelen rond de eettafel, een eenvoudig keukentje en mini kamertjes. Verder is er een WC en een aparte badkamer met douchecabine.

Eerst even boodschappen doen, want we hebben uiteraard geen wijn van de Aldi Goes mee naar Frankrijk genomen. Niek kookt ondertussen een heerlijke macaronimaaltijd voor ons allemaal. Na het eten gaan we een korte wandeling maken net buiten de camping, waarbij we moeten zorgen niet op de naast gelegen naturistencamping te belanden. Op een steil aflopend pad, dat later een droge rivierbedding blijkt te zijn, lopen we moeizaam over grote losse keien naar beneden om dan tot de ontdekking te komen dat we dezelfde route weer terug moeten klimmen. Zo, de stijve spieren van het lange zitten in de auto zijn meteen weer soepel. Op deze eerste dag horen en zien we in en om de camping enkele Europese Kanarie's, Groenlingen, Staartmezen, Tjif Tjaf, Zwartkop, Boomklever, Koekoek (die laatste zal ons heel het weekend zowat overal vergezellen) en twee wegvliegende boomvalken. We gaan nog even voor de mobilehome van Arjen en Johan zitten en drinken ons eerste glaasje Franse wijn of bier. Johan hoort 's nachts ook de Bosuil.

Vrijdag 1 mei na een gehaast ontbijt en geklooi met het primitieve koffiezetapparaat, blijkt dat niet iedereen even goed geslapen heeft. Toch staat iedereen om 7.15 uur klaar bij de auto's op het parkeerterrein buiten de camping. Het is erg koud en helder weer.

We komen te laat aan. Léon en Odile van de plaatselijke vogelwerkgroep staan al in het centrum van het pittoreske stadje Milly-la-Forêt op ons te wachten. In het historische stadscentrum staat nog een heel oude, overdekte markt tussen de prachtige gevelhuisjes. Overal op straat staan kinderen bosjes Lelietjes van Dalen te verkopen, blijkbaar een traditie is deze streek op 1 mei.

Onze twee lokale gidsen nemen ons mee naar een uitloper van het grote woud Fontainebleau, waar het naar zeggen vanaf de middag hartstikke druk zou worden, omdat Parijzenaars op 1 mei massaal gaan recreëren. Léon is een Nederlander en is ruim dertig jaar geleden met zijn Franse vrouw in de buurt gaan wonen. Hij kent de meeste vogelnamen alleen in het Frans. De verder onhandige Vogelgids van Petterson blijkt toch nog ergens goed voor, omdat daarin alle vogelnamen in vier talen genoemd worden. De hele dag vertaalt Johan, die van ons het beste Frans spreekt, alle Nederlandse vogelnamen in het Frans of andersom.

Het hele gebied ligt op kalkhoudende rotsgrond en vlakke stukken met korte begroeiing worden afgewisseld met beboste heuvels. Orchideeën zijn kalkminnende planten, dus die komen we hier overal tegen. Rondom de vlakke velden staan houten hekjes om wandelaars en ruiters te weren. Léon vertelt dat op drukke dagen de mensen gewoon overal door heen lopen en alles verstoren of zelfs bewust dingen vernielen; een Franse nonchalance en gebrek aan respect waar we later nog verhalen van zullen krijgen (over vastgespijkerde eksters, vertrappelde steenuileieren ...). Om half 9 was het er nog stil en meteen deden we onze eerste vogelwaarnemingen.

Onze begeleider maakte ons attent op de zang van de Bergfluit, deze vogel zit daar op zijn noordelijkste grens. We horen vele Nachtegalen, die we de rest van de dag overal blijven horen. Ook hier zit de Koekoek (in het Frans 'Coucou') en vliegen voortdurend Boomleeuweriken op (herkenbaar aan het Lúlúlú als hij naar beneden dwarrelt...zodat hij in het Frans toepasselijk Alouette Lulu heet). We horen en zien Groenling, Geelgors, Paap, Zwarte Roodstaart, Roodborsttapuit, Orpheusspotvogel en 2 Tapuiten bij hun holletje in de grond. Peter ziet opeens een Hop naar een boom wegvliegen, jammer genoeg ziet niet iedereen deze prachtige vogel even goed. In het bos laat de Gekraagde Roodstaart van zich horen en horen we een Braamsluiper, Boomkruiper, Grote Bonte Specht, Tuinfluiter, Zwartkop, Fluiter, Boompieper en Goudhaantjes. Het is ondertussen erg warm geworden, eerst gaat een jas uit en dan de trui.

We klimmen een berg op naar een uitkijkpunt omdat daar volgens Léon vaak de Slangarend te zien is. Helaas zien we zien alleen Boomvalken.

Johan holt ondertussen achter de veelvuldig aanwezige vlinders, variërend van een erg opvallende parelmoervlinder (Keizersmantel?) en een Koninginnepage tot een minuscuul klein Aardbeivlindertje, Groentje, Bruin Dikkopje.

Langs het pad op de terugweg naar de auto stappen Bianca en Arjen bijna op een jonge Adder, hoewel het een klein slangetje is, is hij even giftig als zijn volwassen soortgenoten. Verder glipt ook razendsnel een Smaragdhagedis over de weg. Er staan hier ook veel orchideeën te bloeien, zoals Bokkenorchis, Muggenorchis en Puperorchis.

We zien overal Wildemanskruid bloeien, blauwe en witte Bosviooltjes, Ogentroost en nog veel andere kalkminnende planten waar we de namen niet altijd van weten. “Jammer dat er niet meer plantenmensen mee gegaan zijn”, zeggen we steeds tegen elkaar. “Hoewel”, is dan al gauw het antwoord, “dan waren we nog langzamer vooruit gekomen”.

Aan het eind van de ochtend is het al behoorlijk druk, tijd om weg te gaan. We rijden achter Léon aan terug naar Milly-la-Forêt om nog wat lekkere Franse broodjes in te slaan en naar de wc te gaan. Daarna rijden we naar een klein dorpje, Malesherbes, waar we de rest van de natuurvereniging ontmoeten. Deze groep is in november 2008 in Zeeland geweest en door Johan rondgeleid. We lopen naar een groot huis met een nog grotere tuin waar we plaatsnemen aan een lange tafel onder een grote betonnen overkapping.

Daar gebruiken we de meegebrachte lunch en krijgen we ieder een beker wijn en brownies, notecake, quiche-cake, citroenkoekjes en saucissen van onze Franse vrienden. Nog gastvrijer lijkt niet mogelijk.

Na het eten, een beetje drüzig door de wijn gaan we met de auto's een eindje buiten het dorp naar een plek met akkers en velden geel Koolzaad. Ook hier krijgen de boeren Europese subsidie om hun land braak te laten liggen. Er wacht hier een “Grielen gids” op ons, hij neemt ons mee de akkers langs en al na 10 meter zien we onze eerste Grielen. De telescopen van Niek en Johan bewijzen nu hun waarde, de Grielen zijn hiermee beeldvullend te zien. Ze lopen steeds met tweeën bij elkaar over de akkers. Soms zien we er een paar vliegen en weer landen. Het is nog steeds prachtig zonnig en warm weer. We slenteren tussen de akkers door en genieten van het gezelschap, van de warmte en de zon en van de Grielen die we nu overal te zien krijgen. Verder horen en zien we hier niet opvallend veel vogels, maar noteren we toch Torenvalk, enkele Boomvalken, Gele Kwik, Veldleeuwerik, Grasmus, Tapuit, Paapje, Roodborsttapuit en wat Patrijzen. En zien nog vele mooie vlinders en orchideeën.

Rond half 5 nemen we afscheid van de groep Fransen en rijden terug naar de camping. Onderweg zien we onze enige Kiekendief van dit weekeinde, het is een Blauwe man en we zien nog enkele Oeverzwaluwen en een Groene Specht.

Die avond eten we in het restaurant van de camping. Niet geweldig dat eten daar, maar goedkoop en niemand heeft hoeven te koken. We gaan allemaal direct naar onze eigen mobilehomes en de meeste van ons gaan vroeg naar bed.

Zaterdag 2 mei, om half 7 gaat de wekker en we verzamelen om kwart voor 8 buiten op het parkeerterrein. We rijden naar Mennecy en passeren over een brug de rivier de Essonne, waarnaar de natuurvereniging is genoemd. In hun logo staat een afbeelding van de Kleine Trap, die hier een week voordien nog gespot was maar ons helaas geen blik waardig gunde.

Op het station van Mennecy staat onze gids van die dag, Manu, een bewaker/toezichhouder van een groot moerasreservaat. Hij ziet er als een militair uit en dat blijkt hij dan ook te zijn geweest. Bij de speciale troepen nogal liefs. Het is een aardige man, die naarmate wij enthousiaster worden, zelf ook enthousiaster wordt en ons meeneemt naar steeds stillere plekken. Achteraf blijkt dat we op plaatsen zijn geweest waar bijna nooit bezoekers mogen komen. We gaan gauw nog even naar de plaatselijke bakker voor die heerlijke Franse broodjes. Hij rijdt voor ons uit en stopt zelf ook nog even bij de bakker en komt naar buiten met een grote gebaksdoos, die vol petit-fours blijkt te zitten. Alweer die gastvrijheid ...

We rijden naar Parc Villeroy en lopen naar een vogelkijkhut. De eerste vogels die we zien zijn Canadese Ganzen, ook hier in Frankrijk zitten ze al overal. We horen de Nachtegaal, Zwartkoppen, Kleine Karekiet, Tuinfluiters en zien Wilde Eend, Krakeend, Visdieven, Blauwe reiger, één Grauwe Gans, Knobbelzwaan, Oeverloper en Fuut. Het valt een beetje tegen, we horen geen Grote karekiet, zien geen Purperreiger of Woudaapjes, die hier wel zouden moeten zitten. Wel krijgen we verhalen van een nabijgelegen dierenpark dat enkele jaren voordien failliet ging en gewoon zijn hokken opende, waardoor panter, nijlpaard en kameel enkele weken in het gebied te gast waren.

We lopen terug waar de auto staan en gaan door een groot hek, dat onze gids met een sleutel open maakt. We lopen weer een eindje door en komen bij een vogelkijkhut met twee verdiepingen. Helemaal bovenin hebben we een prachtig uitzicht over de moerasplassen en verschijnt een eerste Visdief, die verdacht veel Noordse Stern karaktertrekjes vertoont. Verder gewandeld, komen we op een bepaald moment bij een soort "Hans en Grietje huis midden in het bos aan de rivier. We zien veel Weidebeekjuffers en vele mooie kevers en vlinders. We lopen terug van de rivier vandaan en moeten nu stil zijn van onze gids. We sluipen door een smal, verborgen paadje naar een kijkwand en zien een meertje met een groot nest in de bomen aan de overkant. Op het nest zit een Visarend en op een grote tak aan de rand van het nest nog een. Op een bepaald moment komt de kleinste, de man dus, aanvliegen en doet vlak voor ons meerdere vispogingen. Eindelijk heeft hij een vis gevangen en vliegt er mee naar zijn vrouw, die de vis op de grote tak oppeuzelt. We blijven hier lang zitten, zien nog een Witte Kwikstaart, IJsvogel, Aalscholvers en Visdieven. Ooit al een Visdief gezien die zijn grote neef, de Visarend aanvalt? Achter ons horen we onze eerste Zomertortel. Opeens zien we drie Zwarte Wouwen overvliegen. Later nog één, die ook eens naar het Visarendnest komt kijken.

We hebben daar een flinke lange tijd gezeten en krijgen honger. Het is inmiddels weer erg warm geworden. De gids neemt ons mee terug naar de auto's en belooft ons een mooi plekje voor een picknick.

Na de heerlijke lunch rijden we naar de andere kant van het moerasgebied waar we langs de rivier wandelen. Dit is openbaar terrein en we zien dan ook meerdere wandelaars en fietsers. Voor een kijkhut zien we een IJsvogel en horen we de Wielewaal, vanuit de hut een mooie Visdiefkolonie en Aalscholverkolonie en oorverdovend gekwaak van Groene Kikkers. Op een wei lopen Hooglanders, die blijkbaar eigendom zijn van de organisatie waarvoor onze gids toezichthouder is. Hij vertelt dit onderweg aan Johan, de man spreekt alleen Frans en dus moet hij alles steeds voor ons vertalen. We komen te weten dat er in deze streek veel mensen de natuur willen vernielen, elke dag is er wel wat kapot gemaakt. Normaal draagt hij een geweer als hij op ronde gaat en worden loslopende honden genadeloos afgestraft.

Na de wei met Hooglanders komen we bij een groot hek dat Manu met een sleutel openmaakt. We lopen nu in een soort Weerribbenlandschap: allemaal lange smalle slootjes en hoge jonge berken in een open terrein. Aan de sporen kunnen we zien dat er hier veel Wilde Zwijnen zitten en er liggen overal opgepeuzelde fazanteneieren door de Vos. We horen opeens het harde geluid van een Cettis zanger, als je dat geluid eenmaal hebt gehoord vergeet je het nooit meer. We zien nog Kokmeeuwen en horen een Grote Bonte Specht. In de lucht zijn zeker drie Boomvalken op libellen aan het jagen. We lopen nog een eindje door en komen dan weer bij de rivier de Essonne waar we aan de overkant weer het :”Hans en Grietje”huis zien staan. Hij wil ons nog wel wat verder meenemen, maar we zijn moe en willen terug. Vlakbij de parkeerplaats komen we nog een jonge Ringslang tegen.

Arjen, Niek en Johan blijken nog een beetje energie over te hebben en gaan nog ‘vijf Franse minuten’ (= een half uur, zo blijkt) mee met Manu naar bloeiend Waterdrieblad kijken en komen het mannetje Grote Gele Kwik nog tegen. Die avond eten we pizza in Saint-Chéron en gaan we weer niet al te laat naar bed, want de volgende dag wacht ons de lange terugreis.

Zondag 3 mei, het regent als we de auto's inpakken, dus niemand vindt het erg om meteen naar huis terug te rijden.

Over een korte en krachtige trip gesproken ...

Bent u geïnteresseerd om naar het zelfde gebied te gaan, dan kunnen wij u in contact brengen met de plaatselijke Vogelwerkgroep, die het leuk vindt om u rond te leiden.

Goes Zeeland Peter Boelee info@natuurbelevenis.nl